

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 91/19
Luxembourg, 10. julij 2019

Sodba v zadevi C-163/18
HQ in drugi/Aegean Airlines

Potniki, ki imajo pravico, da od organizatorja potovanja zahtevajo povračilo stroškov letalskih vozovnic, nimajo možnosti, da zahtevajo povračilo teh stroškov tudi od letalskega prevoznika

Tako kumuliranje bi povzročilo neupravičeno prekomerno varstvo potnikov v škodo letalskega prevoznika

Tri osebe so 19. marca 2015 pri družbi Hellas Travel, potovalni agenciji s sedežem na Nizozemskem, rezervirale povratni let med Eeldejem (Nizozemska) in Krfom (Grčija). Ti leti so bili del „paketnega potovanja“, katerega cena je bila plačana družbi Hellas Travel.

Lete je morala opraviti družba Aegean Airlines s sedežem v Grčiji, ki je v ta namen z družbo G.S. Charter Aviation Services, ki ima sedež na Cipru, sklenila dogovor: družba Aegean Airlines je morala družbi G.S. Charter proti plačilu zakupnine dati na voljo določeno število sedežev. Družba G.S. Charter je nato te sedeže prodala naprej tretjim subjektom, med drugim družbi Hellas Travel.

Vendar je družba Hellas Travel nekaj dni pred dogovorjenim datumom odhoda te tri potnike obvestila, da je bilo njihovo potovanje odpovedano. Družba Aegean Airlines se je namreč, ker ni mogla doseči cene, ki jo je predhodno dogovorila z družbo Hellas Travel, odločila, da več ne opravlja letov na Krf in z njega. Proti družbi Hellas Travel je bil 3. avgusta 2016 uveden stečajni postopek. Ta družba navedenim trem potnikom ni vrnila stroškov letalskih vozovnic.

Ti potniki so zadevo predložili Rechtbank Noord-Nederland (sodišče okrožja Noord-Nederland, Nizozemska), ki je družbi Aegean Airlines naložilo plačilo pavšalne odškodnine zaradi odpovedi njihovega leta na podlagi Uredbe št. 261/2004 o pravicah potnikov¹.

Navedeno sodišče pa se ni izreklo glede njihovega zahtevka za povračilo stroškov letalskih vozovnic. Predložitveno sodišče je v zvezi s tem postavilo vprašanje Sodišču. Želi izvedeti, ali lahko potnik, ki ima v skladu z Direktivo o paketnem potovanju² pravico, da od organizatorja potovanja zahteva povračilo stroška letalske vozovnice, zahteva povračilo stroška te vozovnice od letalskega prevoznika na podlagi Uredbe o pravicah potnikov.

Sodišče v sodbi z današnjega dne poudarja, da že sam obstoj pravice do povračila, ki izhaja iz Direktive o paketnem potovanju, zadostuje za izključitev možnosti, da bi lahko potnik, katerega let je del paketnega potovanja, zahteval povračilo stroškov svoje vozovnice od dejanskega letalskega prevoznika na podlagi Uredbe o pravicah potnikov.

Sodišče namreč meni, da čeprav zakonodajalec Unije ni želel s področja uporabe Uredbe o pravicah potnikov v celoti izključiti potnikov, katerih let je del paketnega potovanja, pa je zanje želel ohraniti učinke sistema, ki zagotavlja zadostno varstvo in ki je bil predhodno vzpostavljen z Direktivo o paketnem potovanju.

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

² Direktiva Sveta z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (90/314/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 10, str. 132).

Iz tega sledi, da pravic do povračila stroškov vozovnice na podlagi Uredbe oziroma Direktive ni mogoče kumulirati. Tako kumuliranje bi povzročilo neupravičeno prekomerno varstvo zadevnega potnika v škodo dejanskega letalskega prevoznika, saj bi namreč za zadnjenavedenega v takem primeru obstajalo tveganje, da bo moral delno prevzeti odgovornost, ki jo ima do svojih strank organizator potovanj.

Ta ugotovitev velja tudi v primeru, če organizator potovanj finančno ne bi bil zmožen vrniti stroškov vozovnice in ne bi sprejel nobenega ukrepa, da bi zagotovil to povračilo. V tem okviru Sodišče poudarja, da Direktiva zlasti določa, da mora organizator potovanja zagotoviti zadosten dokaz o jamstvu za povrnitev preplačanih zneskov v primeru insolventnosti. Sodišče poleg tega opozarja na svojo sodno prakso, v skladu s katero so v nacionalnih predpisih obveznosti iz Direktive pravilno prenesene le, če potrošniku v primeru insolventnosti organizatorja potovanj učinkovito zagotavljajo vračilo vseh zneskov, ki jih je plačal. V nasprotnem primeru ima zadevni potnik vsekakor možnost, da zoper zadevno državo članico vloži tožbo za ugotovitev odgovornosti zaradi škode, ki mu je nastala zaradi kršitve prava Unije.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793